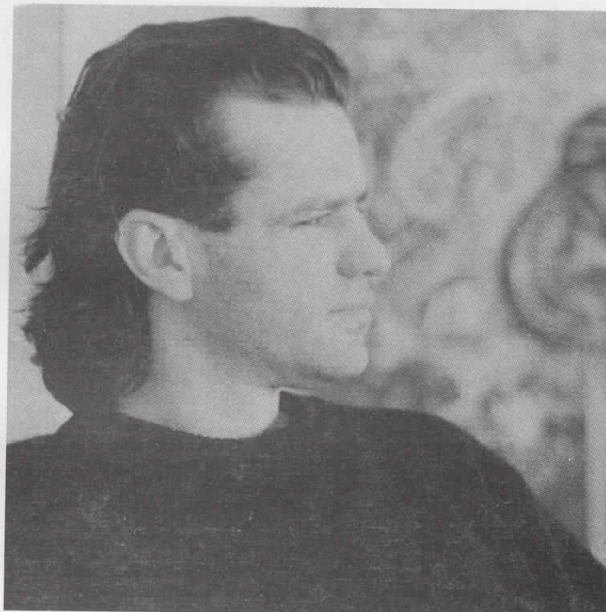

ATANAS
ATANASOSKI
АТАНАС
АТАНАСОСКИ

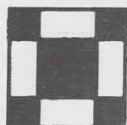
SOROS CENTER FOR CONTEMPORARY ARTS
- SKOPJE, MACEDONIA
СОРОС ЦЕНТАР ЗА СОВРЕМЕНИ УМЕТНОСТИ
- СКОПЈЕ, МАКЕДОНИЈА

АТАНАСОСКИ АТАНАС

АТАНАС АТАНАСОСКИ

c

SOROS CENTER FOR CONTEMPORARY ARTS
- SKOPJE, MACEDONIA

СОРОС ЦЕНТАР ЗА СОВРЕМЕНИ УМЕТНОСТИ
- СКОПЈЕ, МАКЕДОНИЈА

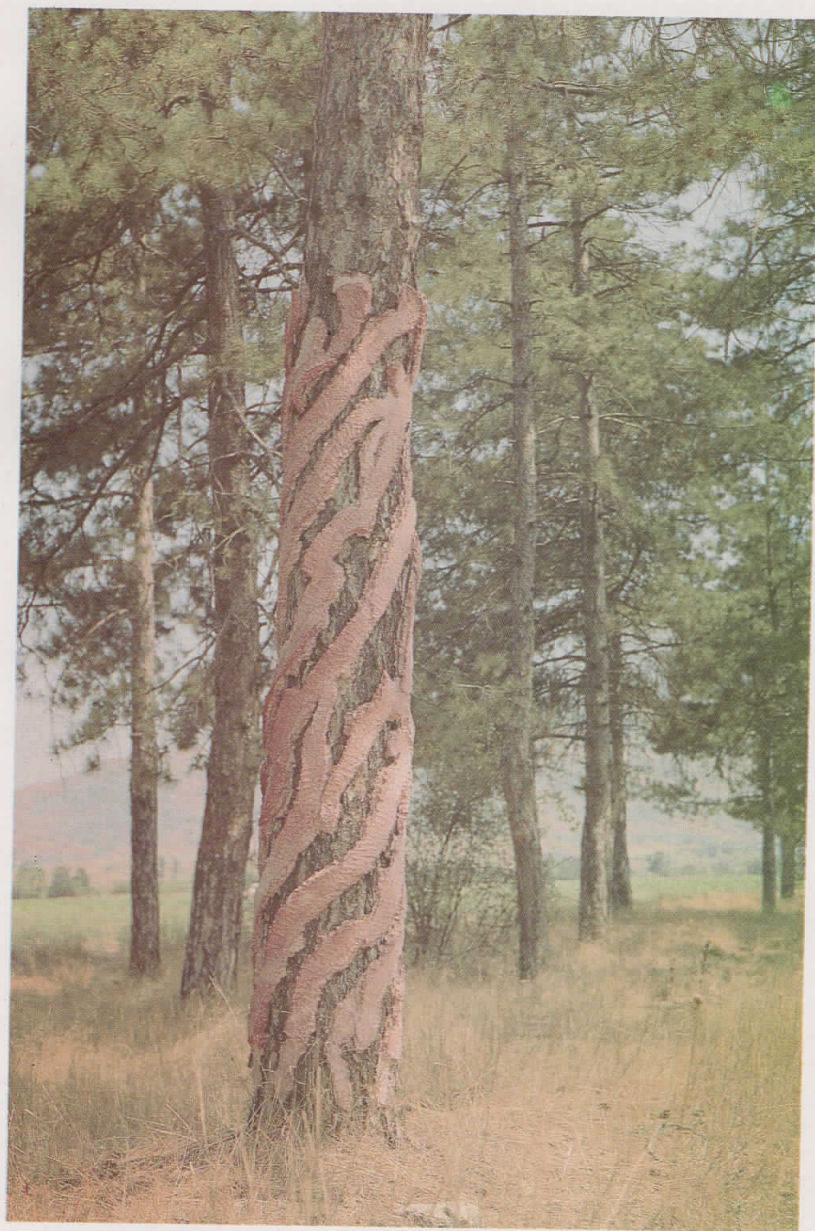

ОПШТО/ПОЕДИНЕЧНО

Кога се зборува воопштено за уметноста, вообичаено е да се употребува една низа на опозиции (значење/форма, содржина/содржател, волумен/плоха) што ја структурираат традиционалната интерпретација на уметничкото дело. Уметничкото дело се третира како објект во кој разликуваме некое внатрешно значење и безброј надворешни варијанти низ кои, како низ безброј превези, се обидуваме да ја видиме неговата вистина. Во делата на Атанас Атанасоски вистината на уметноста не се остварува во внатрешноста на објектите(каде што се наоѓаат само стеблата на дрвјата) туку токму во заобиколувањето на така поставените спротивности: на она што е внатре или надвор од самото дело. Висината не е отелотворена туку "доволно е ако таа трепери во близина како дух и генерира една врста на созвучје, како кога звукот на звоната плови како пријател во воздухот и како носител на мир" (Хајдегер).

GENERAL/INDIVIDUAL

When speaking about art in general it is a customary to use series of oppositions (meaning/form, content/containing, volume/ surface) which make the structure of the traditional interpretation of a work of art. It is treated as an object in which we differentiate some inner meaning and multitude outer variations through which, like through multitude of veils, we try to see its actual meaning. In the works of Atanas Atanasoski the actual meaning of the art does not realize itself in the inner side of the objects (where are the trunks of the trees only) but in the circumventing of the oppositions placed in such a way, of what is inside or outside the work. The actual meaning is not embodied but "It is enough if it flutters nearby as spirit and generates a sort of concord, like when the sound of bells floats as a friend in the air and as a bearer of peace". (Heidegger).

ПРИРОДА/КУЛТУРА

Уметниците што употребуваат природни материјали обично се залагаат за уметност која би била во склад со природните закони. Во овие дела не само што е застапен овој еколошки принцип со тоа што интервенциите создадени од хартиена каша се ефемерни (под влијание на временските промени ќе се распадат без да ја нарушат природната рамнотежа и изглед на просторот), туку во нив е присутен и еден друг еколошки услов: природата да се направи населлива. Шумата од дрва обвиткани од нечитливите хартиени знаци на Атанасоски станува попитома, почовечна. Присуството на културниот додаток/надоместок отвора место за настан.

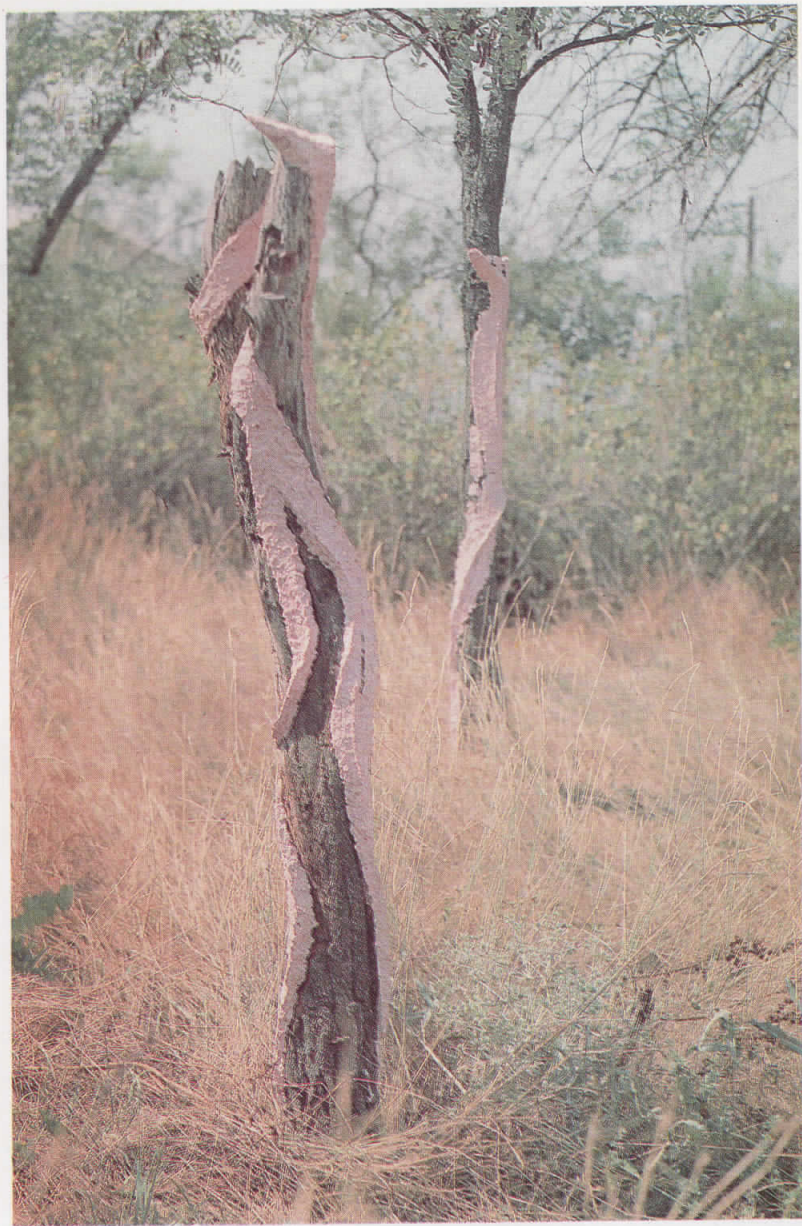

NATURE/CULTURE

The artists who use natural materials usually endeavour for art in harmony with the rules of nature. In these works not only this ecological principle is represented, by the fact that the interventions, made of paper pulp are ephemeral (under the influence of the weather changes they will decay without disturbing the natural balance and the look of the space) but also there is another ecological condition: to make the nature convenient for settlement inhabitable. The forest full of trees covered with illegible paper marks created by Atanasoski becomes tamer and more human. The presence of the cultural addition /supplement opens some space for an event.

MANQUE/SUPPLEMENT

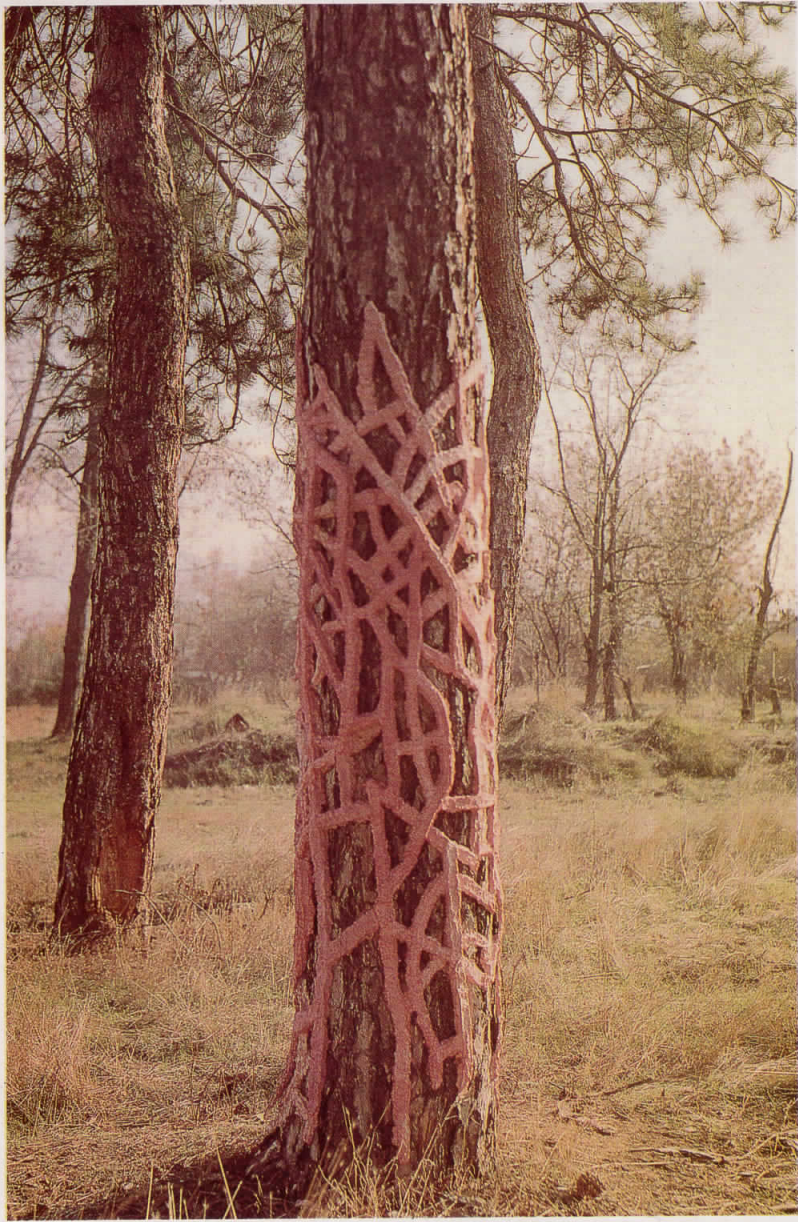
Што е надоместок, а истовремено и додаток? Нешто што истовремено недостига и се појавува како нешто отповеќе. Во овој случај самото дело е она придодаденото, но кое се покажува како внатрешен недостиг, како "друго од истото" за самото дрво. Хартијата, направена од дрво, претходно е употребена, а сега веќе добива некоја нова форма, ја симулира текстурата на кората на дрвото (рапавоста, набораноста, браздите, пукнатините: всушност, староста). Така, информациите што обично се впишани во самото тело (дрвото) овде се изведени и поставени во еден оперативен простор на виртуелното.

MANQUE/SUPPLEMENT

What is supplement and at the same time an addition? It is something that is missing and appears as something superfluous at the same time. In this case the work of art itself is the thing which is a supplement, but also the thing which appears as an inner manque, as "something other from the same" for the tree itself. The paper made of wood, used before, now getting some new form, simulates the texture of the bark of the tree, (the roughness, the foldness, the creases, the cracks, actually its age). In this way, the information usually written on the body itself (the wood) here is separated and put in an operative space of the virtual.

ORTSCHAFT/GE GEND

Играта меѓу локалното и регионалното (слободната ширина на регионот) кај Хајдегер претставува взаемно предметување на светот (експлицитното значење на делото) и земјата (група на значења што секогаш се во резерва). Скулптурата е "поставување - во дело на вистината" како што е појавата на автентичен простор и токму таа појава е играта меѓу локалното и регионалното каде што делото е втемелено како чинител на просторното уредување и како точка на бегство кон слободната ширина на околината. Отворањето не претпоставува само фундирање туку и оставање слобода за настан: тоа е игра на апропријација и експропријација. Хартвиените форми на Атанасоски ја остваруваат таа игра присвојувајќи ја формата на дрвото како јадро околу кое се обликувани и како додадена и како повторена текстура.

ORTSHAFT/GEEND

The play between the local and the regional (the free wideness of the region) in Heidegger's work is mutual act of materialization of the world (the explicit meaning of the work) and the earth (the meaning that is regularly in reserve). The sculpture is putting in act of the truth, just like the appearance of authentic space, and this phenomena is the actual play between the local and the regional, where the work is established as a factor of the space organization and as a point for escaping to the free wideness of the region. The opening is not only establishing but also leaving free space for an event: it is a play of the appropriation and expropriation. The paper forms created by Atanasoski realize this play appropriating the form of the wood as a nucleus around which they are shaped as an added and as a repeated texture.

ORNAMENT/MONUMENT

Критичкото вреднување на дистинкцијата меѓу орнаментот и монументот потполно е исцрпено поради неможноста декорацијата, парергонот да се одреди како некој вишок, а основата како нешто суштинско, својствено на делото. Хартиените објекти залепени врз стеблата на дрвјата го преиспитуваат токму тој проблем: дали воопшто може да се зборува за нешто што е својствено, вистинско, суштинско за едно дело, а што е содржано само во него. Монументалноста на делото создадено да трае е резултат на нешто мртво во чија чест тоа е создадено. Тоа е способно да трае не само поради сопствената сила туку и поради својата слабост. "Орнаментите" на Атанасоски се воспоставуваат како монументи, како појава на "слабата" вистина, дрвјата кои растат и пропаѓаат како и неговите сопствени дела.

Сузана МИЛЕВСКА

ORNAMENT/MONUMENT

The critical evaluation of the distinction between the ornament and the monument is completely exhausted because of the impossibility the decoration, the accessory elements to be defined as a surplus, and the basis as an essence and proper for the work. The paper objects glued on the trunks of the trees reexamine this problem: the possibility to talk about something that is proper real, essential for a work of art contained in itself. The monumental value of the work created to last for a long time results from something dead in honour of which it has been created. It is able to last not only because of its own power but because of its weakness too. "The ornaments" created by Atanasoski are established as monuments, as an appearance of the "weak" truth, the trees which grow up and decay, as well as his own works.

Suzana MILEVSKA

БИОГРАФИЈА

Атанас Атанасоски, роден 30.01.1961 год. во Прилеп, Факултет за ликовни уметности завршил во 1987 год. во Скопје. Од 1992 год. е на постдипломски престој при Факултетот за ликовни уметности во Будимпешта.

BIOGRAPHY

Atanas Atanasoski, born on January 30, 1961 in Prilep, graduated from the Faculty of Plastic Arts in 1987 in Skopje. From 1992 he is on his postgraduate study at the Faculty of Plastic Arts in Budapest.

Текст: **Сузана Милевска**
Фотографија: **Милан Темелкоски**
Превод на англиски: **Соња Граороска**
Скенирање: **"Скенпоинт" - Скопје**
Компјутерска обработка: **Роберт Јосифоски**
Печати: **МНИП** **РАСТЕР - Прилеп**
Тираж: **500**

Text: **Suzana Milevska**
Photography: **Milan Temelkoski**
Translated into English by: **Sonja Graoroska**
Scanning: **"Scanpoint" - Skopje**
Computer layout: **Robert Josifoski**
Printed by: **MNIP** **RASTER - Prilep**
Copies: **500**

